

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkah pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, — Naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravništvo:
Učiteljska Tiskarna, Franciškanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopi si ne vračajo. Za oglaševanje plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 80 v. Pri večkratnem oglaševanju po-
pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

20. IX. 1908. - 20. IX. 1912.

Čez ljubljansko polje je zapel zvon mrtvaško pesem, ko so korakale nebrojne množice slovenskega naroda dne 22. IX. 1908 v žalostnem sprevodu — na pokopališče.

Ne le vnanja združitev, temveč iz vseh delov Slovenije je odmeval edini glas narodne osvete in ni ga bilo Slovenca, ki bi se mu tedaj ne vzbudila narodna zavest globoko v srcu.

Krivica, ki se nam je zgodila, je našla odpor globoko v narodu in užaljen slovenski narod je tedaj odločno vstal in zahteval — zadoščenje.

Gorje človeku, ki bi se upal v onem trenutku izdati najmanjše interese slovenskega naroda; gorje stranki, ki bi ne upoštevala ljudske volje. Pri odprtem grobu so se čule prisege; prisege, ki jih slovenski narod še ni čul enakih do one dobe.

In v trenutku, ko so imeli priti za slovenski narod časi velikega narodnega preporoda, so se znašli med slovenskim narodom izdajalci, brez katerih bi se nikdar ne moglo izvršiti to, kar se je izvršilo sedaj po preteku štirih let.

Ni še bila doba izprana kri po tlaku ljubljanskih ulic, ko smo že imeli izdajce v svoji sredi. In izdajalci so šli s polnim parom na delo. Samoslovenski napisi, ki so se pojavili tedaj po ljubljanskih ulicah, so bili vsled izdajstva kruto maščevani.

V tistem času, ko se še ni polegel srd narodnega užaljenja, ko so se zaprle ječe za tistimi, ki so dali duška svojemu narodnemu čuvstvu, je izšlo

pismo ljubljanskega škofa,

ki so ga Nemci ponatiskovali in sramotili z njim vsa globoko užaljenost slovenskega naroda. Ponižan je bil slovenski narod od nadpastirja slovenske duhovščine, ki je svojo dosledno protinacionalnost dokazal s tem, da ni pustil postaviti na grob narodnih žrtev

niti žrtvenika.

Nasprotniki naroda so zadobili v izdajcah naroda moč in dosledno se je nadaljevala sistematična gonja proti vsemu, kar je izrazilo narodno na Slovenskem. Padale so kot žrtve izdajstva osebe, padala so društva in nas se zapostavljali na vseh krajih.

Danes, po štirih letih se spominjamo onih dnij nazaj; in vendar ni več onega edinstva, ni več današnji dan v srcih nas vseh narodni praznik, ni več zgodovinski dan, ki bi moral globoko v srcu vsakega zavednega Slovenca poglobiti čuvstva naroda izpred štirih let.

Izdani smo. Prodani smo bili tačas že večkrat pod trideset srebrnikov; in slovenski narod se bo danes spominjal vseh udarcev, ki jih je preboleval med to dobo, a ne še prebolel...

Slovenski narod ni smel javno komentirati svojega narodnega čuvstva. Saj je bilo razpuščeno tedaj celo veteransko društvo, ki se je upalo priznati, da je slovensko.

V tem trenutku je iztegnil gad, ki se je redil na prsih naroda, svoje žrelo. Kulturne institucije naroda so zadobile v narodu izdajce, ki so brizgale strup v organizem naroda. Izšel je znani članek »Cirilmetodarija«, ki se ga mora še danes sramovati oni, ki je s pisanjem istega opravil satanovo delo. Pojavila se je »Slovenska Straža« in »Orli«, ki pa po štirih letih lahko izprevidijo, da za izdajalca ni prostora v pošteni družbi.

LISTEK.

M. ZEVAKO:

V senci jezuita.

(Dalje.)

In res je stopil par trenutkov kasneje Monklar v kraljev kabinet.

»No, kaj je z rokovnjačem?« je vprašal kralj s pravcato tesnobno nestrpnostjo.

»Zajet je, sir.«

»Zajet!« Francu I. je zažarel obraz. »Bravo, Monklar!... Nadejam se, da ste obesili psa na mestu!... Saj ni bilo treba sodbe in zavlačevanja... Dokazan mu je že itak očiten upor in javno žaljenje kralja...«

»Storil sem še bolje, sir!« je odgovoril veliki profos z mračnim usmevom. »Vaše Veličanstvo mi je bilo naročilo, naj pripravim temu lopovu kako posebno naslodo...«

»Kakšno naslodo ste mu pripravili?« Vem, da ste večak v takšnih rečeh, Monklar...«

»Zaprli sem moža v monfokonsko mrtvašnico,« je dejal veliki profos s strašno mirnostjo, »in sem postavil pred železna vrata deset stražnikov, ki mu ne smejo odpreti prej kakor čez osem dnij... Ali se zdi vašemu Veličanstvu, da sem izumil zadostno muko?«

»Strašno!« je zamrmral kralj, ki je nekoliko prebledel ob tem poročilu.

»Ako želi Veličanstvo, dam odpreti, in obesim moža, kakor je navada... nad stanovanjem, ki ga zavzema v tem trenutku.«

Kralj je pogledal Monklara s čudnim očesom.

»Ali mislite, da bo trpel dolgo časa?«

In od tedaj naprej je padala Ljubljana, je padala slovenska zemlja, so padale pravice slovenskega naroda, ker moč vsemu protislovenskemu gibanju so dajali izdajalci. V Ljubljani je vzrastlo nemško gledališče, ki so mu bili predniki nemški deželni šolski nadzornik in nemška gimnazija.

Kakor valovje, ki ima zatoni slovenski narod, so tekmovali zdaj klerikalni izdajalci, zdaj germanski val, ki je pluskal in rušil našo zemljo.

Vpriporjene so bile od slovenske klerikalne strani »srske« demonstracije! Na podlagi njih so izigrali potem še septemskoro borbo naroda zoper moža, ki je bil najodličnejši bojnikov v boju za pravice slovenskega naroda. Danes vidimo, da je z Ivan Hribarjem padel samoslovenski značaj Ljubljane in z njo pada narodni značaj Slovenije. Ni ga več bojovnika, ki bi se odločno postavil v bran za slovenske pravice.

V občinskem svetu ljubljanskem se čuje nemška govornica sedmih nemških občinskih svetovalcev. V uradih pada veljava samoslovenskega jezika in pojavlja se — na našo največjo žalost — dvojezičnost.

Primanjkuje energije, ki bi dvignila zopet slovenski ponos naroda in dejala energično in brez popustljivosti: Proč roko od naših pravic!

Odpirali in zapirali so se novi grobovi v dobi teh štirih let. Dvoje svezih narodnih grud je vzraslo tačas na pokopališču.

Stranka, ki je obljubljala slovenskemu narodu priboriti enakopravnost in pravice, je oropala slovenski narod njega bodočnosti. Oropala je vseučiliški fond in s tem pokazala, da nima resne misli za borbo slovenskega vseučilišča. In isto je pri drugem šolstvu, kajti še sedaj imamo v Ljubljani nemško realko, ker se namenoma ovira rešitev realnega zakona; deželni šolski svet uraduje še sedaj samo nemško, vključ slovenski klerikalni večini v dež. šol. svetu.

Sramoto pri sodiščih prebavamo z največjimi mukami, kajti mesta sodnih predsednikov v popolnoma slovenskih okrajih so zasedli za Slovenci Nemci.

V Ljubljani gospodari s svojimi znanimi fermani znani zagriženi nasprotnik Slovencev Elsnar; v Novem mestu v najnovejšem času pl. Garzarolli. Vrh tega so celo vrsto sodnih mest, katera so dosedaj imeli Slovenci v rokah, zasedli zagriženi Nemci. In klerikalna stranka, t. zv. Vseslovenska ljudska Stranka se je dr. Ravničarju, ko je na veliko začudenje vseh slovenskih poslancev v drž. zboru razkrinjal neznesne razmere na kranjskih sodiščih — še posmehoval.

In našel se je končno še izdajalec, ki je v četrtem letu zahteval obnovitev sramotenja najsvetejših čuvstev slovenskega naroda. Afera Ribnikar je sramota za Slovence pred slovensko javnostjo. Sramota, ki jo težko prenašamo.

Zdelo se je, da žrtve 20. septembra ne bodo krvavele zastoj, zdelo se je tedaj, da je postal 20. september začetek našega narodnega vstajenja in odrešenja. Kaj še! Danes, po štirih kratkih letih bi se ga komaj še kdo spomnil, če se ne bi zgodil na Kranjskem nov škandalozen napad na pravice slovenskega naroda. Vsled znane odredbe glede dvojezičnih krajevskih napisov, je zakraval vnovič na našem obzorju 20. IX. 1908.

Teh vseh dogodkov se bo spominjal danes ves slovenski narod, ko bo tiho in žalostno pel zvonček pri zadušnici v Trnovem, ki jo daruje narodni duhovnik. Dvigala se bodo čuvstva naroda, da bi spomin žrtev, ki so padle na oltar domovine, ne prinašal več takih dogodkov narodu, kakor jih je tekom teh štirih let.

»Ne dalje kakor štiri do pet dni... Glad in žeja umorita človeka precej naglo... Jako zanimive izkušnje imam v tem pogledu...«

Kralja je streslo.

»Ali naj mu odprem, sir?«

»Naj ostane, kakor ste ukrenili,« je zajecjal kralj. »Nazadnje je vseeno, ta smrt ali kakšna druga!«

»To je tudi moje mnenje,« je menil Monklar hladno.

»Ne govori več o tem, grofi!«

»To zadošča, sir... Vaše Veličanstvo je obljubilo sprejeti častitljivega očeta Ignacija De Lojola...«

»Saj res... Ali je tu?« je dejal Franc nič kaj zadovoljno.

»Prišel je v Luvr istočasno z mano.«

»Recite, da naj ga spuste k meni...«

IX.

Veliki profos.

Temni obraz grofa De Monklar vzbujal našo radovednost; kljub veliki važnosti razgovora, ki se je vršil med kraljem in Lojola, hočemo slediti za trenutek velikemu profosu.

Gospod De Monklar je odšel iz Luvra v spremstvu kakih dvajset orožnikov.

Bilo mu je nemara šestdeset let; a človek bi mu jih bil prisodil kvečjemu štirideset — tako ravno se je držal na svojem konju. In spet bi mu jih bil prisodil osemdeset, če je opazoval trpke gube, križajoče se na njegovem čelu.

Njegov obraz ni razodeval zlobnosti ali krvočnosti; poteze na njem so bile otrple, okamenele — brezčutne, kakor se je videlo očesu.

In njegov pogled ni bil trd; toda nikdar se ni videl v njem plamen človeškega genotja — bil je pogled živega kipa.

Jefto je prisegel in daroval lastno hčer na žrtveniku; slovenski narod je žrtvoval, a ni držal prisege.

Zato se mu godi krivica, huda krivica, ki smo mislili pred štirimi leti, da ji poje glas zvona čez ljubljansko polje širom slovenske domovine — mrtvaško pesem.

POLITIŠKA KRONIKA.

Situacija na Balkanu.

Po poročilih raznih diplomatov, se razburjenje po vsej Bolgarski ni čisto nič pomirilo, ampak se zelo poslabšalo. Kakor poročajo poljski listi, so dobili vsi v Varšavi živčeni Bolgari poziv, da se takoj vrnejo v domovino in vstopijo v vojaško službo. Na nedeljskem ministrskem svetu v Sofiji se je dolgo razpravljalo o skupnem postopanju Bolgarske, Srbije, Grške in Crnogore napram Turčiji. »Birževija Vjedomosti« v Petrogradu prinašajo interviwo svojega belgrijskega dopisnika s srbskim prestolonaslednikom Aleksandrom. Princ Aleksander se je izrazil, da so Srbi sicer miren narod, a proganjane svojih sobratov v Turčiji ne morejo kar tako mirno gledati. Srbi se sicer iz lastne inicijative ne bodo navalili na Turško, toda ni sile, li bi zadržala Srbijo v slučaju, ako prične Bolgarska vojno s Turčijo. Težišče vsega položaja leži torej v Sofiji in ne v Belgradu. Vendar se dobe tudi vesti, ki silno razburjajo javno mnenje v Srbiji. Srbsko javno mnenje je, da Turčija nikakor ni v stanu izvesti kake reforme, pa naj jih obeta kolikor in kadar hoče. In to daje ravno povod bojazni pred novimi dogodki. Kar se tiče bolgarsko-grških odnosov, postajajo ti vedno boljši, tako da pride kmalu do prijateljskega razmerja med obema državama. Sploh so balkanske države dobro pripravljene za vsak slučaj in bodo čisto gotovo postopale skupno proti Turčiji.

Francoska vojna parada na nemški meji.

Pariški listi poročajo, da odide vrhovni poveljnik ruske armade veliki knez Nikolaj Nikolajevič v nedeljo skupno s svojo soprogo v spremstvu francoskega vojnega ministra Milleranda v Nancy. Tu se bo vršila še istega dne na čast visokemu ruskemu gostu svečanostna bakljada. V ponedeljek bo veliki knez prisostvoval veliki francoski vojni paradi na višinah Malcevoia, nato pa manevrom 33. divizije v Tolu. Prisostnost ruskega generalissima pri vojnih paradah na tako izpostavljenem območju kraju pada splošno v oči. Veliki knez Nikolaj Nikolajevič je znan po vsej Franciji kot velik prijatelj Francoske in je zato zelo priljubljen med Francozi. Gotovo je, da njegova prisostnost v Nancyju ne bo ugodno uplivala na Nemčijo.

Vstaja v Mongoliji. Mongoli prosijo Rusijo za pomoč.

Nad mestom Mukdenom v Mongoliji je proglašeno radi vstaje obredno stanje. Poveljnik Hasmensin je dobil polnomoč. Novejše vesti iz Mongolije govore neprestano v spopadih med Mongoli in Kitajskimi vojaki. Splošno se domneva, da bodo mongolski knezi poslali v Rusijo posebno deputacijo, katera bo prosila rusko vlado za pomoč proti Kitajcem. V altajskem okrožju je kitajska vlada močno pomnožila svoje čete, posebno na meji, ker se boji napada od strani Mongolov. Rusija dosedaj čisto

mirno opazuje dogodke na Daljnem Vzhodu in čaka samo ugodnega trenutka, da poseže vmes.

Gališka volilna reforma.

Med Poljaki in Rusini se že dolgo vrše pogajanja glede ustanovitve novega volilnega reda za gališki deželni zbor. To vprašanje igra zlasti zelo važno vlogo pri spravi med Rusini in Poljaki in ravno to vprašanje je tudi otežkočilo delazmožnost gališkega deželnega zbora. Skoro vse stranke so že sestavile svoje projekte. Toda kakor se zdi, ima največ izgleda oni, ki predlaga, da se razven kurije veleposvestva in maloposestnikov ustanovi še kurija srednjih posestnikov. V tem razredu bi imeli volilno pravico oni polnoletni posestniki, ki plačajo 50—200 K neposrednega davka. Iz te volilne grupe in kurije maloposestnikov bi se končno potem sestavil nekak kombinirani volilni sistem. Na seji poljskega kola so predložili konservativci volilno reformo, po kateri bi imel deželni zbor 208 članov in sicer 17 civilistov, 44 zastopnikov veleposvestva, 84 zastopnikov duhovskega stanu. Vsepoljaki so preko dr. Glombinskega postavili svoj projekt. Po tem načrtu bi imel deželni zbor 220 članov, od teh 100 zastopnikov kmečkih občin (56 Poljakov in 44 Rusinov); mestne kurije, obrtniki in trgovska zbornica bi imeli 60 zastopnikov (54 Poljakov in 6 Rusinov), veleposvestvo 44, virilisti pa 16 mandatov.

DOPISI.

»Orglarček«. Iz Radovljice. Uresničuje se zopet zlata doba, ko je bil učenik organist, cerkvenik in strežnik. In to najprvo v našem mestu, ker kanonik postane baje božjasten, če se govori o denarju. Vprašali bi namreč gospoda kanonika, kako misli s organizmom. Nimamo nič proti temu, če temeljiti nadučitelj prepeva v čast božjo, orglja in lahko še meh goni, mu ne branimo. In tudi če da še vsak teden krono pri »ofru«, da sme meh goniti, namesto, da bi ga za tako delo plačal kanonik. Bilo bi to celo po modernem krščanskem nauku, da bi za tem ne tičala še krščanska ljubezen do bližnjega, ki je tudi oblačena po novi modi. — Odišli organist, ki je zvesto služil za borce groše, je s svojo obilo družino takorekoč stradal. In da ni stradal, so mu pomagali dobrosrčni ljudje iz najskrajnejše bede. Zaprotil je kanonika za po-
višanje plače. Tu pa se je razkrila satanska ljubezen klerikalcev do bližnjega. Nam ni natanko znano, kdo plačuje organista. Če ga kanonik sam, je pokazal, da dobro pojmuje farško bisago in pozna boga Pobasaj. Zato tudi ždi na stotisočih. Pa tudi ljubezen do bližnjega pojmi po novem razsvitljenju: Če ti nese, ljubi ga; če te pa prosi kruha, daj mu kamna. — Če ga pa morajo zdrževati občine, je pa kanonikovo postopanje z onim revežem nekaj naravnost ostudnega. Storit bi mu bilo le nekaj korakov in stradajoči, bi se mu bili s solzami v očeh zahvaljevali. Eventuelno, če je tako, bi lahko občine oblastveno prisilili, ker plača še itak mora povišati. Sicer ne dobi človeka, ki mora jesti, da bi pri teh razmerah ne stradal. Ali dozeveda se nam, da bi bilo prvo nekoliko bolj pravilno. Sicer si ne moremo misliti, da bi človek, ki je sploh človek, kaj takega mirno gledal. — Saj pogajal se je z občinami. Toda če je prvo res, je škandal, da hoče človek, ki se sam koplje v denarju, izžeti že itak prazne žepove občanov. Ali ni to norčevanje iz verskih naukov? — Če je drugo domnevanje pravilno, vanja, podoben kipu s turobnim, mramornim obličjem...

Objahal je skupino ulic, ki so vodile k Dvoru Čudežev kakor smradljivi jarki, izteka-
joči se v kloako.

Ko je hotel na ovinku ene izmed teh ulic zaviti v ulico Sen-Deni, se je vzravnila pred njim ženska, ki je čepela dotlej v nekem kotu, in ga pogledala s srepimi očmi.

Veliki profos je opazil izraz tega pogleda, upirajočega se vanj; in ta izraz ga je presenetil, njega, pred katerim so vsi povešali oči, razen kralja, njegovega gospodarja...

Ustavil je konja, da si ogleda žensko natančneje.

Bila je staraka brez določljive starosti. Hodila je v cunjah... Pramni sivih las so ji vihrali v vetru...

Se vedno ni povsila oči. Sicer pa ni bilo v njenem pogledu niti grožnje, niti prošnje, niti izzivanja.

»Kaj hočeš od mene?« je vprašal veliki profos.

»Ničesar nočem, vaša svetlost...«

»Kdo si?«

»Ženska, ki trpi in čaka.«

»Kako ti je ime?«

»Nimam imena... Ciganka mi pravi.«

»Zdi se mi, da sem te že videl.«

»Ali res, vaša svetlost?«

Zamolka radost je zvenela v teh besedah.

»Zdaj te poznam,« je povzel veliki profos.

»Ti si bila nekoč pri meni, s prošnjo, naj prizanesem nekakšnemu ciganu, ki sem ga dal obesiti.«

»Čudovit spomin ima vaša svetlost. Saj je od tistihob že več ko dvajset let.« (Dalje.)

**Ozirajte se na tvrdke,
ki oglašajo v „Dnevu“.**

Šolske knjige

za vse srednje, meščanske in
ljudske šole

v najnovejših odobrenih izdajah ter vse
šolske potrebščine v najboljši kakovosti
priporoča po zmerni ceni

L. Schwentner

v Ljubljani, Prešernova ulica 3.
Poslojpe mestne hranilnice.

Narodna kavarna

prične zopet prirejati **vsak dan**
koncerte svetovnoznane in priljubljene
elitne **damske kapele**

R. H. Dietrich

Začetek ob 9. uri. Vstop prost.
Ob nedeljah in praznikih začetek ob 8.

Slavnemu občinstvu in rodoljubom z dežele
se priporoča za obilen obisk z velespoštovanjem
FRAN KRAPES, kavarar.

Slovenci! Spominjajte se naše prekoristne Ciril in Meto-
dove šolske družbe!

Vse

na tukajšnjih in zunanjih učnih zavodih vpeljane

šolske knjige

ima v predpisanih izdajah in veliki množini v zalogi tvrdka

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg

trgovina s knjigami in muzikalijami

Ljubljana, Kongresni trg šte. 2.

Seznamki učnih knjig se oddajajo zastoj.

Tvrdka Gričar & Mejač

Ljubljana, Prešernova ulica šte. 9

priporoča svojo bogato zalogo

izgotovljenih oblek za gospode
in gospe, dečke in deklice.

Št. 29881.

Razpis ustanove.

S koncem tekočega leta postaneta prosti obe mesti Katarine Warnusove usta-
nove za revne deklice, vsako mesto po 135 K na leto. Ustanovo se oddaja za 3 leta.

Pravico do te ustanove imajo v prvi vrsti dekleta iz sorodstva Katarine War-
nusove, če pa teh ni, pobožne in revne hčerke ljubljanskih meščanov.

Prošnje je vlagati do vštete 20. oktobra t. l. pri mestnem magistratu in jih
je opremiti z rojstnim in krstnim listom, oblastveno potrjenim rodovnikom, ki do-
kazuje sorodstvo z ustanoviteljico, oziroma z dokazilom, da je prosilkin oče ljub-
ljanski meščan in z navedenim pričevalom.

V prošnjah je tudi natanko navesti gmotne in rodbinske razmere ter na-
vedbe po možnosti podpreti z dokazili.

Mestni magistrat ljubljanski

dne 11. septembra 1912.

Župan:

dr. Ivan Tavčar l. r.

Pravkar došlo čez 30.000

svežih najmodernejših komadov in sicer:

čez 5000 jesenskih in zimskih oblek, pelerin in dežnih plaščev
za gospode od K 12.—, 20.—, 30.— in naprej

čez 3000 jesenskih in zimskih raglanov najnovejših vzorcev
od K 15.—, 20.—, 30.— in naprej

čez 2000 jesenskih in zimskih hlač najnovejših vzorcev od
K 4, 6, 8 in naprej

čez 3000 oblek in raglanov za dečke od K 5, 8, 12 in naprej

čez 3000 najmodernejših klobukov za gospode in dečke
od 2 K naprej.

15.000 komadov damske konfekcije,

najmodernejše, kakor kostumov, plaščev, paletotov, jopie,
kril in bluz po priznani nizki ceni.

Vsakdo si lahko ogleda mojo bogato zalogo, ne da bi bil prisiljen kaj kupiti. —
Na deželo pošiljam na ogled brez povzeta. — Priporoča se slavnemu občinstvu
z vsem spoštovanjem

Angleško skladišče oblek

O. BERNATOVIC, Ljubljana, Mestni trg šte. 5.

Predno sklenete življensko zavarovanje, zahtevajte od Gene-
ralne agenture „The

Gresham“ v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 2 na podlagi njenih novih tarifov in skrajno libe-
ralnih policnih pogojev prospekte in proračune, ki se Vam brez obveznosti brezplačno dopošljejo.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani

Francišškanska ulica šte. 8

se priporoča slavnemu občinstvu za tisk vsakovrstnih tiskovin: knjig, brošur, časopisov, pisem
in kuvert s firmo, vizitk, poročnih kart, mrtvaških listov i. t. d.

Za posojilnice, hranilnice, denarne zavode letne zaključke, hranilniške knjižice i. t. d.
Pevskim društvom za tiskane ali litografirane note.

Tisk eno ali mnogobarven.

Izdelava fina!

Postrežba točna!

Cene zmerne!

Obenem priporoča edini slovenski politični neodvisni tukajšnji dnevnik

„D A N“

ki izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 3. uri zjutraj. Izborni članki, najnovejše
vesti, zanimivi podlistki. — **Naročajte se na „DAN“ in oglašajte v njem!**